

*Weest in
niets
bezorgd*

William Mealand

Weest in niets bezorgd

“Weest in niets bezorgd, maar laat in alles jullie verzoeken door gebed en door smeekbede met dankzegging bekendgemaakt worden bij God. En de vrede van God, die al het denken te boven gaat zal jullie harten en jullie gedachten verzekerd bewaren in Christus Jezus” (Fil. 4:6,7 – C.V.).

Woorden als deze zijn een waar levenselixer. Zij raken elke kant en elk aspect van ons bestaan, ze omvatten elk gebeuren, ze hebben invloed op elk probleem en iedere moeilijkheid. In hun positieve zeggingskracht zijn ze buitengewoon vertroostend en bemoedigend. Er is geen plaats voor de geringste twijfel of voor vreesachtigheid en moedeloosheid.

“**Weest in niets bezorgd**”- dat is een aanmoediging en een leidraad tegelijk. Maar kunnen wij dat wel, ons helemaal nergens zorgen over maken? Is er in deze manier van denken ook maar iemand van ons al tot volmaaktheid gekomen? Is niet iedereen, ook de meest gelovige mens, steeds weer ergens bezorgd over? Maar als dat zo is, en niemand zal dat willen bestrijden, dan komt de vraag naar boven, of het inderdaad mogelijk is naar deze richtlijn te leven en daarin volmaaktheid te krijgen. Het antwoord luidt **JA**, duizendmaal **JA**, omdat deze korte passage een Goddelijke toezegging bevat. Wij hebben de belofte van een alles overheersende vrede – de vrede van God, die ons hart en onze gedachten zal versterken en bewaren in Christus Jezus, onze Heer.

God zorgt voor ons! Dat betekent niet, dat Hij Zich in onze plaats zorgen maakt, het betekent integendeel, dat Hij van alles het begin en de afloop kent, dat Hij in alle levensomstandigheden naar ons omziet, dat er niets, absoluut niets, zonder Zijn weten en Zijn wil gebeurt. Waartoe en waarom zouden wij ons dan nog bezorgd maken? Maar het hangt van ons af, in hoeverre wij Hem vertrouwen, of wij ons volledig op Hem verlaten. Wat Hij bewerkt is altijd wèl gedaan. Het is daarom volkomen onnodig, dat wij, hoewel wij uit Zijn Woord weten, dat alles in Zijn handen ligt en Hij alles voor ons ten goede keert, ons toch zorgen maken. Wat hebben we eraan om bezorgd te zijn? Het verandert niets, en het brengt ons ook niets terug van datgene, waar wij ons hart aan gehecht hadden. Het enige resultaat is, dat wij zwak worden, omdat wij onze krachten zinloos verspillen, ons opwinden, onze gedachten van God afwenden en ons hart beladen met een last, die wij helemaal niet zouden hoeven te dragen.

Als wij ons dus nergens om bezorgd hoeven te maken en er komen dingen in ons leven, die er op uit zijn ons angst aan te jagen, hoe kunnen wij dan die angst en zorgen overwinnen? Doordat wij ons vol vertrouwen tot God wenden: “*Laat in alles jullie verzoeken door gebed en door smeekbede met dankzegging bekendgemaakt worden bij God!*” Niet dat God niet overal vanaf weet, maar het geeft ons verlichting en vrede als wij voor Hem uitspreken, wat ons raakt. De voorwaarde is wel, dat wij onze verzoeken “*met dankzegging*” naar voren brengen. Dankt *in* alles (1 Thess. 5:18) en *voor* alles (Ef. 5:20). O ja, dankbaarheid voor zelfs de eenvoudigste, dagelijkse dingen van ons leven, betekent heel veel. Laten wij onszelf toetsen, hoe vaak wij het danken vergeten, omdat wij denken, dat het om onbelangrijke kleinigheden gaat, die niet extra vermeld hoeven te worden. Wij aanvaarden meestal veel dingen als vanzelfsprekend; maar niets is vanzelfsprekend, alles is onze dank waard. Als wij *in* alle situaties *voor* alles leren danken, zullen wij heel snel merken, hoe de kracht van ons gebed op ons terugkaatst en de vrede van God ons hart vervult.

De tragiek van de mensen was en is, dat zij “*God kennend, Hem niet als God verheerlijken of Hem danken*” zoals Paulus in Rom. 1:21 schrijft. Natuurkrachten worden aanbeden of heiligen om hulp gesmeekt, aan hen worden dankoffers gebracht of er worden “gewijde” kaarsen voor hen

aangestoken; maar aan God wordt voorbijgegaan. Wij willen niet ook in een dergelijke fout vervallen, maar God altijd voor alles danken. En omdat wij onze dank onder woorden brengen, worden wij ons er zelf pas goed van bewust, hoe God dagelijks voor ons zorgt.

Niets is voor onze God en Vader te gering. Hij is altijd een opmerkzame, belangstellende Toehoorder. Wij kunnen Hem alles zeggen en onze verzoeken vrijmoedig uitspreken. Of en hoe Hij die vervult, welke weg Hij met ons gaat, dat is dan Zijn zaak, daarover hoeven wij niet in te zitten. Alles gebeurt naar de raad van Zijn wil. In Zijn goddelijke wijsheid en liefde zijn wij geborgen.

Er is veel in ons leven, wat God niet veranderen wil. Gelukkig te prijzen is hij, die ook het kwade dankbaar en vol vertrouwen uit Gods hand aanvaardt. Het is toch niet nodig, dat *wij* lang van tevoren kunnen zien, hoe onze weg zal verlopen? Voor ons is het voldoende iedere stap aan Gods hand te doen in de zekerheid, dat Hij ons correct leidt en naar het einddoel brengt. Het is voldoende, als wij onze verzoeken door gebed en smeking met dankzegging bij Hem brengen; al het andere kunnen wij met een gerust hart aan Hem overlaten. Dan zal de diepe vrede van God ons vervullen.

Hoe zegt Paulus dat? *“Dan zal de vrede van God, die al het denken te boven gaat, jullie harten en jullie gedachten verzekerd bewaren in Christus Jezus”*. In deze vrede, die al het verstand ver overstijgt, ligt de kracht en de blijmoedigheid van de paulinische aanmoediging tot volkomenheid. Het is de vrede van God die hemelhoog superieur is aan alle menselijke raadgevingen, alle mooi-praterij en alle achteloos aangeprezen wondergeneesmiddelen voor alle kwalen, ja daar zelfs in het geheel niet mee vergeleken kan worden. De mens is niet in staat uit zichzelf de problemen, waarmee hij zich belast voelt, op te lossen. Dat heeft niet alleen het verleden gedurende vele millennia bewezen, dat blijkt ook steeds sterker in de tegenwoordige tijd.

De ware vrede is een genadegave van onze God. Hij is de God van de vrede. Zijn geschenk van genade in Christus Jezus geeft ons de rust voor ons hart in deze wereld van gejaagdheid en rusteloosheid. Zijn vrede, die ons hart en onze gedachten behoedt, is totaal anders dan wat de wereld aan zogenaamde vrede te bieden heeft. Ongetwijfeld horen wij dit van alle kanten tegenwoordig meer dan ooit; maar hoe weinig houdt dat in werkelijkheid in. Het heeft alleen betrekking op uiterlijkheden. Klinkt het niet als spot gezien het feit, dat regeringen denken, dat alleen een steeds kostbaarder wapenuitrusting, alleen steeds vreselijkere vernietigingswapens de vrede af kunnen dwingen?

God dwingt geen vrede af, Hij schenkt vrede. Niet alleen voor korte tijd, maar blijvend en alomvattend. Zijn vrede verkwikt en verenigt. En dat is het wat de mensheid, ja wat het hele universum nodig heeft. Vrede van God, genade en vrede. Ondanks alle onrust om ons heen, ondanks alle dagelijkse moeilijkheden en zorgen, kunnen wij hier en nu vrede hebben, omdat door Gods genade ons hart en onze gedachten behoed worden in Christus Jezus, onze Heer.

Dat is het gelukkig makende geheim voor ons leven, dat Christus Zelf als voorbeeld zichtbaar heeft gemaakt. Hij maakte Zich geen zorgen, Hij verknoede voor zichzelf Zijn dagen niet. Dat was geen zorgeloos zich maar laten gaan, uit onverantwoordelijkheid of onverschilligheid, maar een demonstratie van Zijn *vertrouwen* op God. Hij verliet Zich in alles in vertrouwen op de Vader. Het was een volmaakte overgave. Dat bewijst Zijn gebed: *“Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan! Doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk U wilt”*. En iets later: *“Mijn Vader, indien deze beker niet kan voorbijgaan, tenzij dan dat Ik die drinke, Uw wil geschiede!”* (Matth. 26:39,42).

Dat is echte innerlijke onderschikking aan de wil van God. Het was de Zoon, alleen Hij, Die zo volkomen aan de wil van de Vader overgegeven was, Die zo zonder terughoudendheid met de wil van God instemde. Het voornemen, de wil en de majesteit van God waren alles voor Hem. Hij is een lichtend voorbeeld voor ons aardse leven. Maar hoeveel meer en grotere dingen zullen wij nog te

zien krijgen! Tot dat moment echter willen wij vasthouden aan de alles overstijgende vrede, die ons in Hem geschonken wordt. *Hij* is ons vrede, en Hij zit op de troon, de troon van het universum.

Daarom: ***Weest in niets bezorgd***. Maar laat jullie verzoeken bij God met dankzegging bekend worden. Wie bidt met dankzegging, die raakt alle zorgen kwijt. Veel dingen, die de mensen terneerdrukken, zijn eigengemaakte zorgen, waarvan zij zich vaak helemaal niet willen losmaken. Gelovigen zouden niet in deze fout moeten vervallen. Maar ook de echte beproevingen en benauwdheden zijn geen reden om treurig en pessimistisch door het leven te gaan. "*Werpt al uw zorg op Hem*" staat ergens anders (1 Petr. 5:7). Wanneer wij een gelukkig, vredig leven willen leiden, mogen wij in iedere situatie en op elk ogenblik op God vertrouwen en ons ervan bewust zijn, dat Hij ons met zorg omringt, dat Hij alles regelt, alles bestuurt, alles beheerst. God bestuurt namelijk niet alleen het onmetelijke universum naar de raad van Zijn wil, Hij zorgt voor elk schepsel; en Christus, de Zoon, draagt alle dingen door het woord van Zijn kracht (Hebr. 1:3). De Vader en de Zoon zijn een Eenheid. Niets onttrekt zich aan Hun controle, niets gaat aan Hun hart voorbij, niets is voor Hen te groot of te klein – Zij houden Zich met alles bezig en zorgen voor alles. Te weten dat wij volkomen in Gods hand geborgen zijn, schenkt ons een onverwoestbare vrede in ons hart en in onze gedachten.

Laten wij steeds meer leren net als onze Heer *ja* te zeggen tegen de wil van God en dankend alles uit Zijn hand te aanvaarden. Laten wij ons toch steeds meer uitstrekken naar dat, wat boven is, waar onze Heer aan de rechterhand van God zit. Dan zal de vrede van God ons doordringen en onze harten en gedachten behoeden in Christus Jezus, onze Heer. Wij mogen er zeker van zijn: de vrede van God zal ieder uur, elk ogenblik, met ons zijn.

William Mealand.

U.R. 5/1981.

27-2-2022.